



NOVI ČAS



„NOVI ČAS„

izhaja vsak petek ob
12. uri dopoldne. Ured-
ništvo in upravnništvo
je v Gosposki ulici
št. 6 drugo dvorišče.



LIST STANE :

za celo leto . . . 4 K
„ manj premožne 3 „
„ Nemčijo 5 „
„ posamezne št. 8 v
Oglasi po dogovoru.

Štev. 29.

V Gorici, 17. julija 1914.

Leto V.

Proti pogubnemu toku.

Zadnji dve številki smo posvetili pokojnemu prestolonasledniku in njegovi visoki soprogi, ki je ob njegovi strani junško vstrajala do konca, dokler ni pri strašnem atentatu 28. junija v Sarajevu z njim našla tragične smrti. Poročali smo o vsem res s srcem in obširno. Ljudstvo nam je hvaležno. Spomin na nadvojvodo Franca Ferdinanda, ki je nam Slovencem in Hrvatom hotel tako dobro, nam ostane za vedno nad vse drag. Hotel je srečne in zadovoljne Jugoslovane v našem cesarstvu.

Radi tega je bil umorjen!

To hočemo danes razložiti.

Franc Ferdinand — varuh Jugoslovanov.

Pretrsljivi dogodki v Sarajevu imajo svoje korenine v tistem gibanju, ki ga je zanetila posebno od leta 1908, ko je Avstrija anektirala Bosno in Hercegovino, v naših južnih slovenskih deželah takozvana velesrbska propaganda. Velesrbska propaganda ali velesrbstvo ima namen, da bi Avstrijo, našo skupno domovino razbilo ter na njenih razvalinah ustanovilo veliko srbsko državo, ki bi ji pripadale Bosna, Hercegovina, Dalmacija, Hrvaška in morda še kak del slovenskih dežel. Seveda bi Srbi to napravili v sporazumu z Rusijo, Italijo, Rumunijo in Madžari. To gibanje je veleizdajniško gibanje in v največjem nasprotju z vsemi božjimi in državnimi zakoni. Pomenja pa tudi za nas Slovence in Hrvate, naj se smatramo kot katoličane, ali kot skupen narod, najhujši jarem odvisnosti in preganjanja. Če bi to veleizdajniško gibanje kedaj doseglo svoj smoter, bi Slovenci prav gotovo bili razkosani in razdeljeni med Lahe, Nemce in Madžare. In izgubili bi za vse čase upanje na kako narodno edinstvo in skupno življenje; kajti mi se nahajamo s Hrvati vred skoro vsi, brez izjeme v habsburški monarhiji in se moramo zato navzlic raznim težkočam, katerim smo izpostavljeni od Nemcev in od strani sovražnih vlad, edino-le v avstrijski državi pod habsburškim žezlom povzpeli do višjega narodnega življenja.

Velesrbstvo je torej za nas Slovence najhujši sovražnik. Velesrbstvo pa je tudi najzagrizenejši predstavitelj pravoslavja, ki je katoličanstvu do skrajnosti nasprotno. Če bi torej velesrbska propaganda, glede nas Slovencev in Hrvatov uresničila svoje namene, bi kot katoličani bili izpostavljeni le najhujšemu preganjanju.

Velesrbsko gibanje ima svoj sedež v Belgradu v takozvani »Narodni Obrani«. Svoje zaupnike in privrženice ima po vseh jugoslovanskih deželah; toda, kar že sedaj povdarjamo, nikjer med dobrimi katoličani, ampak povsod med liberalci in svobodomiselci. V avstrijskih jugoslovanskih deželah se ta propaganda javlja na razne načine, posebno pa pod omamljivo krinko »jugoslovanskega narodnega kulturnega edinstva«, čigar sedež je Belgrad. Celo med Slovence so te misli zašle, kakor so pokazali posamezni slučajji med drugimi tudi med nedoraslimi sanjavnimi študenti. Slovenskemu katoliškemu ljudstvu je to gibanje ostalo tuje. Da bi se pa tudi naše ljudstvo po teh čudnih idejah polagoma in nevede prepojilo, zato skrbijo razni liberalni in svobodomiselniki listi, predvsem »Dan« in »Slov. Narod«.

Pokojni nadvojvoda Franc Ferdinand je nam Jugoslovanom hotel dobro. Vedel je, koliko krivic moramo prestati Slovenci, posebno na Koroškem, Štajerskem in drugod. Vedel je kako smo potiskani na stran, kolike krivice se gode Hrvatom od strani Madžarov. Videl je neko nezaupnost v Jugoslovanih - ki se je porajala zaradi teh krivic, in kako velesrbstvo to nezadovoljnost uporablja za svoje veleizdajniške namene. Krivicam, ki se gode Jugoslovanom je hotel napraviti konec! Nas je hotel napraviti srečne in zadovoljne v habsburški monarhiji. V nas Slovence in Hrvate je hotel imeti močno živo mejo v obrambo Jadranskega morja, v obrambo države proti Italiji in tudi proti Srbiji. Načrti torej, ki jih je imel glede nas, so bili v najhujšem nasprotju z načrti velesrbstva in njegove propagande. Če bi on enkrat postal cesar, bi vse nade velesrbstva bile uničene za vedno. Zato se je napravila proti njemu zarota. In tako je moral plačati s krvjo on, največji prijatelj Jugoslovanov, ker je hotel našo srečo.

Izraz čustva slovenskega ljudstva.

Mi se tega v polnem obsegu vsi zavedamo in vemo, kaj smo s svojim ljubljencem Francem Ferdinandom izgubili. Duška tej naši zavesti je dal v imenu vsega slovenskega ljudstva veliki manifestacijski shod v nedeljo 5. julija v Ljubljani. Tu se je zbralo več ko 4000 mož; državni in deželni poslanci, župani in zastopniki občin od vseh strani. In tu je načelnik S. L. S. deželni glavar kranjski Dr. Šusteršič govoril v imenu vsega slov. ljudstva ter povedal, kako to ljudstvo žaluje nad izgubo velikega cesarskega princa, kako je cenilo njega in njegove načrte, kako z vsem gnjusom obsoja strahoviti zločin in je pripravljeno proti zločincem in sovražnikom države za domovino in vladarja iti tudi v smrt.

»Delujmo v duhu pokojnega Franca Ferdinanda!« Tako je govoril Dr. Šusteršič. »S tem bomo najbolje častili njegov spomin! Na delo za naš narod, za hrvaško-slovenski narod, na delo za prihodnost našega naroda, na delo za našo širno, močno, časti polno Avstrijo!«

»Naše delo mora tudi biti najostrejše odporno delo zoper one brezvestne elemente, ki so moralno sokrivi vsega, kar se je zgodilo!«

»Bombe so dobili zarotniki v Belgradu, bombe, ki so jih metali, so iz (srbskega) vojaškega arzenala v Kragujevcu. Ali se morda na Srbskem bombe prodajajo, kakor pri nas krompir in korenje? Ali na Srbskem vzame bombe kdor jih hoče? Dragi moji! Bombe in revolverje so dobili mladiči, ki so to hudodelstvo izvršili v Belgradu. Tam se je skuhalo ta hudodelska zarota, kajti bali so se, ako postane Franc Ferdinand cesar, konec bo velesrbske propagande. In kdor bi še kaj dvomil, naj pogleda to nesramno pisavo srbskih listov sedaj po dejanju! Ta pisava je prosta vsake sramežljivosti, četudi deloma hinavsko zavita. Če list piše, da mučenika nista nadvojvoda Franc Ferdinand in vojvodinja Zofija, ampak, da je morilec mučenik, je to menda dovolj. In to trpi srbska vlada. Pri tej priliki se srbski listi še norčujejo iz Avstrije, češ, da je trhla. Naj gledajo rajši na gnjilobo svoje lastne države. Mi Avstrijci imamo hvala Bogu,

cesarja po božji milosti, Srbi pa imajo svojega kralja po milosti — morilcev!»

(Kakor znano so Srbi leta 1903 umorili svojega kralja Aleksandra Obrenovića in njegovo ženo Drago. Morilci, ki so na ostali nekaznovani, so poklicali na prestol sedanjega kralja Petra, ki je tedaj bival v Svici).

»Mi moramo delati v okviru habsburške monarhije, za veliko katoliško hrvaško-slovensko domovino! Za to veliko hrvaško-slovensko domovino je moral življenje dati Franc Ferdinand. Tistim, ki so to zakrivali, veljaj naš najbrezobzirnejši boj. In tu bi opozoril v tem slovesnem trenutku na točko, na katero je treba osredotočiti že v prvem boju vso silo, in to je tisto brezvestno časopisje, ki je deloma plačano iz Belgrada in katero pred očmi naših oblastij razdira kos za kosom glavne temelje reda in sreče in zvestobe, razdira moralno podlago naše sv. vere. Prijatelji od vlade nimamo ničesar pričakovati. Sami moramo to delo opraviti!»

»Možje, žene — očetje, matere, v boj proti temu nesramnemu časopisju! Proč s tem časopisjem! Brezobzirno izločite iz naše srede vsakega brez izjeme, naj bo kdorkoli, ki kaže katerokoli popustljivost v tej smeri. Ta ne spada med nas! On je največji škodljivec našega naroda. On ni le veleizdajalec proti narodu in celi monarhiji, ampak on je izdajalec proti naši narodni bodočnosti. Prijatelji, kdor tega ne izprevidi, da je bodočnosti hrvaško-slovenskega naroda iskati edino-le v okvirju habsburške monarhije, ali kdor tega noče vedeti, ta je ali veleizdajalec, ali pa norec in spada v enem slučajni na vislice, v drugem pa v norišnico.»

Tako je med drugim govoril dr. Šusteršič ter končal z besedami: »Ob svežem grobu prisegamo zvestobo spominu mrtvega in zvestobo našemu presvitlemu vladarju!»

Z gromovitim, navdušenim, ponovnim odobravanjem je sprejel narod njegove besede, ki tolmačijo mišljenje vsega slovenskega ljudstva.

Mišljenje slovenskega svobodomiselstva.

Gotovi ljudje na Slovenskem, ki so zločin v Sarajevu po svojih časopisih obsojali, pa so se bodisi na tihem, bodisi drugače zavzemali za ideje velesrbstva, so bili po tej veličastni manifestaciji slovenskega ljudstva v Ljubljani, strti. Sprva niti dihati niso mogli. Potem pa so z vso besnostjo pričeli napadati udeležnike shoda. Troteljstvo (prismojenost), infamnost (nesramnost) je imenoval liberalni »Slovenski Narod« to veliko patriotsko manifestacijo. Udeležnike pa so liberalci psovali s psovko »— garjeva bitja —«. Zelo se čudimo, da drž. pravdnštvo v Ljubljani dopušča na tak način sramotiti veliko patriotsko manifestacijo. A nam je tudi samim v zadoščanje, ko vidimo sedaj, kako mislijo zastopniki liberalne in svobodne misli na Slovenskem. Svoje rožičke je pokazala tudi goriška »Soča«, ki tisoče in tisoče avstrijsko mislečih katoliških Slovencev zmerja s »kohorto političnih

brezvestnežev.« Manifestacijo za katoliško avstrijsko slovensko misel imenuje »laži«, »psovke«, »lopovščine«, »klerikalcem je treba v obraz pljuniti«. Svoj članek 7. t. m. konča: »Ali res ne more napredna Ljubljana uspešno začeti vsesplošen boj s klerikalci?«

Torej tudi ta prikrita »narodna stranka« na Goriškem si želi boja proti klerikalcem, ki niso nič drugega zagrešili nego želeli razvitka katoliškega hrv. - slovenskega ljudstva v okviru habsburške monarhije.

Besni in tuli svobodomiselstvo torej tudi pri nas na Slovenskem na celi črti. Priznava na ta način svojo velesrbsko propagando. »Slovenski Narod« je že prišel tako daleč, da izgovarja zločinsko dejanje zločinca v Sarajevu, češ, da je njegov čin le posledica obupnih razmer; dasi dobro ve, da so bili ravno Srbi proti katoliškim Hrvatim vedno od vlade in Madžarov podpirani. Naš liberalizem in naše svobodomiselstvo se je pokazalo eno z velesrbsko izdajniško propagando. Gre še celo naprej in ovaja že Srbom one slovenske tvrdke, ki so katoliškega in avstrijskega mišljenja, da bi jih Srbi bojkotirali.

* *

Sedaj se poznamo! Vemo, kako politično smer ubira slovensko svobodomiselstvo po svojih organih »Dan« in »Slovenski Narod«. Kot Slovenci in katoličani: hočemo z vsemi močmi to svobodomiselstvo uničevati, ker ni le največji nasprotnik naše katoliške vere in ljudske pravnote, ampak tudi kakor se vidi, radi svoje zveze z velesrbsko propagando, nasprotnik habsburške monarhije kjer mi Slovenci in Hrvati edino moremo doseči boljšo bodočnost!

Franc Ferdinand, ki je zaradi tega umrl, nam bodi pri tem naš vedni vzor!

Gospodom okoli »L'Eco« v resen premislek.

Ne delamo vseh pristašev laške katoliške stranke odgovornih za to, kar piše »L'Eco«, ker vemo, kdo tiči za njo, in ker vemo, da so si duhovniki po slovenski in furlanski strani dežele kot nekdanji sošolci in mladinski prijatelji v najboljših medsebojnih odnošajih. Je pač le peščica ljudi, ki jim služi »L'Eco« kot odmev njih misli in čustev. Ti se v zadnjem času prav krčevito prizadevajo, da bi nas goriške katoliške Slovence pred vlado denuncirali kot istovetne z narodno radikalnimi in protikatoliškimi elementi na slovenski strani in tudi nam na ta način nprtili grehe istih. »Gli Slavi«, »gli studenti slavi«, »la stampa slava«, to je tisti koš, v katerega mečejo Srbe in Slovence in pri Slovencih zopet katoliške in svobodomiselne. Potem pa dokazujejo na naš račun, kakor more to delati je človek, ki hoče z res farizejskim zavijanjem sebe predstavljati vladi kot onega, ki edini ima še zm-

sei za patriotizem. V tem je vsa hudobija »L'Eco« pisave!

V isti številki, ko je »L'Eco« prvič prinesla poročilo o dogodkih v Sarajevu, je tudi lopnila z obrekovanjem po nas. Takoj je denuncirala v posebnem članku »Panserismo«, kako se tudi pri nas kažejo znaki velesrbske propagande. Mi sicer nimamo nič proti temu, če o tem govori, toda hudobijo vidimo v trditvi: »La stampa slava non ha mai deplorato questo movimento irredentista, come noi abbiamo deplorato e vivamente criticato il movimento irredentista italiano.« (»Slovensko časopisje ni nikdar obžalovalo tega iredentističnega gibanja, kakor smo mi obžalovali in živalno obsojali italijansko iredentistično gibanje.«) — Tukaj se »L'Eco«, oziroma njegovo ozadje, stavi pred strmeče občinstvo in pred vlado kot tistega činitelja, ki tu na Goriškem, oz. na jugu sploh edini ima še zmisel za patriotizem; vsi drugi so nezanesljivi. »L'Eco« edini steber avstrijske misli na slovenskem jugu. »La stampa slava non ha mai deplorato...«

Gršega ovaduštva si niti misliti ne moremo. Ljudje, ki polnijo »L'Eco« predale, očitno nikdar ne bero ne »Slovenca«, ne »Časa«, pa tudi najbrže »Novoga Časa« ne. Zato pa jim seveda ni znano, kako se ravno v teh listih vodi boj proti svobodomiselnemu, v službi velesrbstva stoječemu časopisju. Popolnoma neznan jim je tudi, koliko so delala na deželi za avstrijsko misel naši predavatelji in organizatorji.

Zgoraj navedeni stavek iz »L'Eco« vsebuje neodpusten napad na delo in čast slovenskega katoliškega ljudstva, katoliških lajkov in slovenske duhovščine, češ da potom slov. kat. časopisja niso zavračali velesrbskega gibanja.

Proti temu tu z vso odločnostjo protestiramo. Takim nizkotnim denunciacijam niti od strani najhujših laških liberalcev nismo vajeni.

Mi se le čudimo, zakaj se »L'Eco« v svojem patriotizmu ni zagnala v dež. odbor in dež. glavarja, ker ni zastopal dežele pri pogrebni slavnosti v Trstu in da tam v imenu dežele ni položil vencev na krsti visokih nedolžnih žrtev. Ravno tako se čudimo, zakaj ni »L'Eco« prišla dež. glav. ker ni bil navzoč na goriških tleh, v Nabrežini, da bi s svojo prisotnostjo v imenu dežele mimoidočemu pogrebniemu žalnemu vlaku skazal primerno čast in se mrtvemu nadvojvodi poklonil. Na Kranjskem — da o Ljubljani niti ne govorimo — je vsaka vasica tekmovala in od daleč so ljudje prihajali, da izkažejo v najvišji meri zadnjo čast pokojnemu prestolonasledniku. Dež. odbor, oz. dež. glavar goriški pa je vse skupaj omejil na par brzojavk, nič pa ni storil, da bi se še na drug način v imenu dežele izkazala pijeteta pri pogrebni slavnosti, bodisi v Trstu, bodisi v Nabrežini. Mi smo tega zelo, zelo pogrešali.

* *

* *

Očita nam dalje na drugem mestu, da smo katoliški Slovenci (popolari Sloveni) prežeti istega narodnega radikalizma kakor besni protikatoličani. In to je zopet druga zloba, ki nam jo z veliko ljubeznijo nudi laški katoliški list v Gorici. Če se torej borimo proti kamori v Gorici, ki so jo laški katoličani pri zadnjih občinskih volitvah rešili poloma, je to narodni radikalizem. Če mi v smislu božjih in naravnih zakonov zahtevamo za slovenske otroke slovenske šole v Gorici, je to seveda zopet narodni radikalizem. Če pa oni o priliki vmeščenja goriškega župana Bombiga z veliko slastjo navajajo njegove besede, kjer župan obljublja mantenerne inalterato il nostro carattere nazionale... e l'indiscutibile diritto di essere noi i padroni in casa nostra*; — in če ravno tam navajajo besede Cesciattija, kjer poziva župana, naj vzdržuje «incontaminato e fulgido il carattere italiano della nostra Gorizia!»** ter se tako z laškimi liberalci postvaljajo na stališče, da morajo biti Slovenci v Gorici kakor do sedaj brezpravni in sužnji v narodnem oziru in pri mestni upravi — tedaj je to seveda »katoliška pravičnost in krščanska ljubezen«. In ravno tako je seveda tudi »katoliška pravičnost in krščanska ljubezen«, če se »L'Eco« zaganja v slovenske pridige, ki so se uvedle v stolnici v veliko korist slovenskih vernikov.

To je naša beseda, izraz lojalnega slovenskega katol. ljudstva. **Neradi smo storili, a morali smo, ker je bila katoliška stranka in kat. slov. ljudstvo napadeno in osumničeno v svojih najtojalnejših čustvih.**

Slovenci in Hrvatje so vedno hodili v boj proti vsem sovražnikom Avstrije in so in bodo vedno pripravljene iti v boj proti vsakemu sovražniku, najsibo to Srbija ali Italija.

*) da bo vzdrževal nespremenjen naš (laški) narodni značaj (v Gorici).... in neoporečno pravico, da ostanemo gospodarji v svoji hiši.

**) »neomadeževan in bleščeč italijanski značaj naše Gorice.«

Po umoru Franca Ferdinanda.

Bombe za Habsburžane.

Zagrebska »Hrvatska« piše: Od dveh akademikov, ki sta bila do nedavnega pričaša srbsko-hrvatske koalicije in člana zagrebske nacionalistične organizacije smo prejeli sledečo izjavo: »Ob prošlem izletu hrvatskih zagrebskih akademikov v Belgrad smo bili v družbi g. Milana Pričevića, srbskega majorja, ki nas je pešal z desetorico akademikov v srbski vojni arzenal ter pokazal vojne priprave, med drugim tudi bombe, pri čemer je s citiranim nasmehom rekel: »Gospodje! Tu dozorevajo jabolka za vaše Habsburžane!«

Srbski list napovedal napad na Fr. Ferdinanda.

»Srbobran«, ki izhaja v Ameriki in ki je nekaka podružnica zagrebskega »Srbobrana«, je pisal dne 3. decembra pod naslovom: »Mi mu plačamo pot« sledeče: »Avstrijski prestolonaslednik je napovedal za spomlad svoj obisk v Sarajevu. Vsak Srb naj bi si to zapomnil. Ako hoče priti prestolonaslednik v Bosno, boino mi plačali potne stroške.« Pod naslovom »Sveta osveta« prinaša isti list istega dne sledeče: »Srbi! Zgrabite za orožje, kakršno morete dobiti. Nože, puške, bombe in dinamit. Vse to je od Boga dovoljeno orožje. Izvršite sveto osveto! Smrt habsburški dinastiji! Večen spomin onim junakom, ki dvignejo proti njej roko!« — Tako so srbski listi hujskali.

Angleški list o zaroti.

Londonski tednik »John Bull« objavljala senzačno poročilo, ki obdolžuje londonsko srbsko poslaništvo sokrivde ob napadu na rajnega nadvojvodo Frana Ferdinanda in vojvodinje Hohenberg. »John Bull« trdi, da je ustanovila Srbija pred približno osmimi meseci v svojem londonskem poslaništvu tajno pisarno z nalogo, da agitira proti Avstro-Ogrski. V tej tajni pisarni se je izkuhala zarota proti nadvojvodi Franc Ferdinandu. List pristavlja da oficialnega poslaniškega osebja brez dokazov ne more obtožiti. Ko se je meseca aprila srbsko poslaništvo preselilo iz Belmarouee Mansions hotela na Queens Gate, so sežgali veliko važnih listin. En kos nekega na pol sežganega spisa ima uredništvo in je »John Bull« fotografijo tega spisa objavil. Od tiskane glave se razločijo še besede... tion Royale de Serbie« in dovolj od datuma, da se spozna 5. april. Vsebina je, kakor trdi »John Bull«, pisana s tajno pisavo tajne pisarne. List trdi, da ima ključ od tajne pisarne in podaja sledečo prestavo: »Za popolno odstranitev (elimination) F. F. vsota 2000 funtov, ki se izplača: 1000 funtov ob Vašem prihodu v Belgrad iz rok gospoda G., ostanek 1000 funtov po končani nal. gi. izplačljiv, kakor zgoraj. Vsota 200 funtov za izdatke in za plačilo agentom, predno od tu odpotujejo...« Črke F. F. naj bi pomenjale Franc Ferdinand. Odgovoren za to odkritje je seveda »John Bull«.

Srbska vlada je naročila srbskemu poslaniku v Londonu, naj ta list toži.

Kaj je dognala preiskava?

Doslej je dognala preiskava, da je bilo ob zaroti udeleženi 20 oseb, ki se vse nahajajo v zaporih vojaškega sodišča v Sarajevu. »Hrvatski Dnevnik« poroča, da je preiskava doznala »strašne reči«, a ravno zato še ne objavijo podatkov.

Med aretiranci se nahaja tudi neki Popović, ki so ga prijeli v Zemunu. Bil je silno ogorčen, ko je čul, da so aretiranci vse izdali. V jezi je tedaj izjavil: »Pustite me, da se umorim, in ker so to take kuka-vice, vam hočem vse natanko povedati, a zlasti to, kdo nas je poslal v Belgrad, da prejmemo bombe in se vadimo v ravnanju z njimi. Doslej so v Sarajevu potom prekega soda usmrtili 3 osebe.

Ruski listi o načrtih pok. Fr. Ferdinanda.

»Sovremenoje Slovo« očita srbofilskemu časopisju, da zamolčuje važen razlog. Venomer trdi to časopisje, da je bil Franc Ferdinand sovražnik Slovanov. Toda on je ravno hotel združiti Jugoslovane in jim zagotoviti isto stališče, na kakršnem so sedaj Madžari. Že njegova poroka s češko grofico ga je približala Slovanom. Neprijaznost Madžarov proti njegovi osebi dokazuje le njegove simpatije za Hrvatje. Franc Ferdinand je hotel za dvedino monarhijo pridobiti še tretji jugoslovanski element. Srbi pa, kar priznavata tudi »Golos Moskvy« in »Novoje Vremja«, so hoteli svoje velikosrbske načrte uresničiti in so v svoje kombinacije zapletli tudi Bosno, Dalmacijo in Hrvatsko. V Sarajevu je došlo do konflikta med tema dvema tendencama. Potem pa ima avstrijsko časopisje tudi popolnoma prav, ako opozarja na nevarnost velikosrbske propagande za monarhijo. Ako bi Avstrija hotela rešiti slovansko vprašanje v čim širšem okviru svobode, bi bil to udarec za velikosrbsko idejo, in s tem bi bili v Belgradu in tudi kje druge občutno prizadeti. In gotovo je, da se bo ruska diplomacija zelo trudila, da bo otežkočila rešitev avstrijsko-srbskega vprašanja, kakršno si je mislil Franc Ferdinand.

»Kolokol«, glasilo Avstriji prijaznih ruskih krogov, piše, da je bil Franc Ferdinand prav vsled svoje slovansko ljubezni umorjen. Vse življenje in delovanje pokojnika je imelo le-ta namen: proslavljanje slovanskega imena, kakor je Avstrija dozdej še ni videla. Franc Ferdinand je bil prvi habsburški nadvojvoda, ki je poročil Slovanke. Za svoje otroke je nastavlil slovanske učitelje in svoj dom je prestavil v slovansko Konopište. Tam je zrastle v njem ideja trialistične monarhije, velikojadranske države, ki naj bi obsegala Hrvatsko, Dalmacijo, Bosno, Hercegovino in slovenske dežele. Ta »sovražnik slovanske reči« se je tudi hotel dati kronati v Pragi in Zagrebu. Ta politika pa ni bila vseč »Rdeči Slaviji«, ki sanja o velesrbski demokratični republiki, za katero bi ustanovitev kulturno neprimerno višje stoječe krščanske monarhistične jugoslovanske države z napoloslovanskimi habsburškimi kralji pomenila smrt. Drugi vzrok umora pa je bilo krščansko versko prepričanje prestolonaslednika in njegove soproge, zakaj pokojnika nista skrivala svoje antipatije zoper judovsko framasonstvo in socialiste. Pod kroglijami rdečeslovanskih krvnikov je padel v Sarajevu mučenik katoličanstva in viteški branitelj slovansko monarhistične avstrijske državne misli, v kateri je videl jamstvo za razvoj slovanstva v mejah avstro-ogrškega ozemlja.

Kako je bil Fr. Ferdinand vedno pripravljen na smrt.

Koroški župnik Franc Neuwirthner priobčuje svoje spomine na pokojnega prestolonaslednika Frana Ferdinanda in njegovo soprogo, ko je bil leta 1904., 1905. in 1906. župnik v Löllingu, kamor je viso-

ka družina vsa ta leta hodila na poletne počitnice. Pisatelj pripoveduje, kako sta pokojnika vsak dan redno in z veliko zbranostjo prisostvovala sv. maši. Vsako soboto je prišla vojvodinja Hohenberg v cerkev k spovedi in prihodnje jutro je prejela sv. obhajilo. Mnogokrat je vojvodinja s svojim lepim glasom tudi pela pri sv. maši, ako so pevci na koru peli kako znano ji pesem. Najzanimivejši je pa ta-le dogodek: Nekega dne leta 1906., ko je nadvojvodova družina zopet bivala v Lößlingu, je zjutraj nenadoma nekdo potrkal na župnikova vrata in takoj nato je vstopil dvorni mojster Janaček z besedami: »Gospod župnik, gospod nadvojvoda se mora odpeljati v Trst in vas prosi, da bi ga takoj spovedali; zvedel je, da se ondi pripravlja nanj atentat ter je vsled tega zelo vznemirjen«. Župnik je odhitel v grad, kjer so ga takoj peljali v nadvojvodovo sobo. Prestolonaslednik ga je sprejel z besedami: »Oprostite gospod župnik, da sem vas tako zgodaj plical; v Trst moram iti zastopat Nj. Veličanstvo in življenje nas katerega ni pač nikoli varno. Računati moram s smrtjo. Prosim vas, hitro mi pomagajte napraviti račun z našim Gospodom Bogom.« Ob teh besedah je nadvojvoda župniku ponudil sedež na svojem naslonjaču, sam je pa v generalski gala-uniformi pokleknil na tla in se tako spovedal. Tako živa je bila prestolonaslednikova vera in tako resnična in globoko njegova ponižnost pred Bogom.

Kaj piše rajna vojvodinja.

Francoski list »Gaulois« objavlja pismopok. vojv. Hohenberg, ki ga je pisala neki svoji francoski prijateljici l. 1901, nekoliko prej, ko je bila imenovana za vojvodanjo. Med drugim piše rajnica: »Če premišljujem dogodke svojega življenja, vidim, da je posegla vanje Previdnost tako, da sem si na jasnem o velikih dolžnostih, ki mi jih nalaga in vidim, da ima Najvišji posebne namene z menoj. Ponižno se zahvaljujem Stvarniku in upam, da izkažem njegovi sveti Cerkvi hvaležnost za dobrote, s katerimi me je obsipal. Kakoršnokoli bodočnost mi je usoda določila, **nikdar ne preneham, da s svojimi močmi delam za slavo Cerkve in za srečo dežele**, katere vladi bom vedno posvečala pozornost, deželi, ki jo moj mož najgloblje ljubi.«

Franc Fedinand med slovenskimi svetogorskimi romarji.

Nekoč je bil nadvojvoda Franc Fedinand na Goriškem. Obiskal je svetogorsko cerkev in tam pobožno molil. Ko se je vračal s Sv. Gore, je srečal večje število slov. romarjev. Nadvojvoda je obstal in se začel z njimi prijazno pogovarjati. Romarji ga niso poznali. Povpraševal je, od kod so, pri katerem polku je kateri moški služil, kako gre gospodarstvo itd. Ko se je poslovil od romarjev, dal je voditelju 50-kronski bankovec in rekel: »Razdelite si to med seboj. Ljubi Slovenci, molite pri Materi božji na Gori za vašega prestolonaslednika.« — Strme so gledali romarji za njim in se pogovarjali: »Kako dobrega cesarja bomo enkrat imeli.«

Domača in zunanja politika.

Koraki naše države proti Srbiji.

Avstrija bo že v prihodnjih dneh napravila odločen korak v Belgradu radi tragedije v Sarajevu. Položaj je radi tega takò nevaren, da so cene akcijam na dunajski borzi strahovito padle. Veliko pozornost je vzbudil govor ministerskega predsednika Tisze, ki je izzvenel v besedah, da je velika vojna nevarnost. Sedaj po sarajevskem atentatu si je odkrila zarota, ki ima svoje središče v Srbiji. Preiskava je dognala silo natančne podatke, ki se pa javnosti skrivajo. Na podlagi teh podatkov hoče naša država napraviti red na svojih južnih mejah. Mi to iz srca pozdravljamo in želim, da bi Avstrija svoji časti primerno nastopila, kaznovala zločince ter poskrbela, da bodo zločinci v Belgradu in Srbiji prav tako kaznovani. A ne samo to. Poskrbeti mora tudi, da se v Belgradu in Srbiji popolnoma zatire ognjišče morilcev in velesrbske propagande. To zahteva čast naše države in pa tudi o z i r i n a m i r v n a š i d o m o v i n i, kjer velesrbskih agitatorjev ne maramo imeti za nobeno ceno. Vrhu tega je tudi odločna želja nas vseh, kakor tudi vseh avstrijskih narodov, da dobimo zadoščenje za strahoviti zločin v Sarajevu. Veseli nas, vkolikor jo prizadeta srbska vlada, da naša država v tem kmislu hoče napraviti primerene in odločene korake.

Smrt ruskega belgrajskega posl. pl. Hartwiga.

Srbijo je zadela te dni velika nena-domestljiva izguba. V petek ob 9. uri zvečer je nenadoma zadela kap ruskega poslanika Hartwiga, ko se je nahajal ravno na avstrijskem poslaništvu v razgovoru z avstr. poslanikom bar. Gieslom! Došli zdravnik je mogel konstatirati smrt. Truplo je bilo prenešeno v rusko poslaništvo. Na izrecno željo ranjk. posl. je ruski car dovolil, da sme biti pl. Hartwig pokopan v Belgradu in sicer v grobu, katerega mu je podarila belgrajska mestna občina! Pokopan je bil z vojaškimi častmi! Pogreba se je udeležil kralj po zastopniku, vsi ministri, cel diplomatični zbor i. t. d. Od kro-nanja kralja Petra sem ni videl Belgrad take svečanosti.

Srbija je izgubila v pl. Hartwigu izredno veliko! Hartwig je bil, ki je znal prikleniti Rusijo na Srbijo, Hartwig je bil — dasi po rodu Nемеc — eden največjih Srbov. Rusija je imela v njem izbornega diplomata, ki je bil določen za nasledniku sedanjemu ruskemu zunanjemu ministru Sazanovu.

Italija. — Velikansko pozornost je vzbudila vest o mobilizaciji v Italiji. Italija je vpoklicala pod orožje krog 120.000 mož. Sicer pravijo, da se godi vse to le radi nameravanega železničarskega štrajka, toda glasovi nočejo ponehati, da je vse to le vsled skrajno zamotanega mednarodnega položaja.

A tudi Anglija se giblje in mobilizira. O priliki velikih vojaških vaj bo zbrala skupaj blizu 500 vojnih ladij.

Nemško nacionalne demonstracije proti Slovincem. — Te dni so imeli Nemci v Celovcu demonstracijsko zborovanje proti Slovincem in to radi tega menda, ker je izdalo železniško ministerstvo odredbo, da morajo železniški uradniki izdajati vozne listke tudi na slovensko zahtevo. Demonstrantje so šli razbijat pred Mohorjevo družbo, pred pisarno dr. Brejca in pred S. K. S. Z., kjer so sneli slovensko napisno desko. No celovški Nemci so lahko ponosni na svojo »kulturo!«

Bolgarska zarota. Iz Belgrada poročajo, da so tam vjeli tri bolgarske zarotnike, Kosto Stepova, Boris Madjarova in Manova, ki so imeli namen izvršiti atentat na zelo visoko osebo v Srbiji. Radi tega se kraljevič Aleksander, ki nadomestuje bolnega očeta, ni udeležil pogreba ruskega poslanika Hartwiga.

Albanija je še vedno ena zelo preporna in nevarna točka za Evropo in še posebej za Avstrijo in Italijo. Epiroti so se združili z vstaši in korakajo proti Valoni. Knez Wied pa gospoduje v Draču v senci topov laških in avstrijskih bojnih ladij: Komunija hoče poseči v ta albanski sport, a istočasno izjavlja tudi Bolgarija, da ne bo držala križjem rok, ampak bo tudi ona prišla za orožje. Res se Bolgarija oborožuje.

Huerta odptopil! Te dni je došla vest, da je mehikanski znani predsednik Huerta odstopil! Izvoljen je že nov predsednik Carbahal, ki je pristaš Huertove stranke.

Iz naše oganizacije.

Glasnik »Slov. kršč. soc. zveze«.

Komen. Dne 19. t. m. v nedeljo ponovi slov. kat. izobr. društvo prireditvev, ki je žela na binkoštni pondeljek toliko vspeha. Poleg točk tamburaškega in pevskega zbora se bo zopet predstavljala resna in pretresujoča narodna igra »Krivoprisežnik«, in ljubka burka »Dežnik« bo tudi gotovo vzbudila mnogo smeha med občinstvom. Zato pa pridite vsi, ki iščete poštenega veselja v nedeljo v Komen! Začetek veselice bode ob 4h pop.

Vstopnina: Sedeži 1 krona, stojišča 40 vin. Odbor.

Lokovec. Dan 29. junija je bil za našo organizacijo in vso tuk. katoliško ljudstvo vesel dan, ki ostane v neizbrisnem spominu. Ta dan je nam preč. gosp. dekan Berlot ob asistenci 4 duhovnikov med njimi tudi preč. gosp. Pavletiča, dekana stolne cerkve, blagoslovil novo zastavo kat. slov. izobr. društva, ki ima na eni strani podobo Marije pomočnice kristjanov in na drugi strani podobo sv. Stanislava Kostka. Cerkev je bila nabito polna domačega ljudstva in tujega. Ko se je zastava dvignila in razvila ter se prvič poklonila evharističnemu Kralju v tabernaklju, se je pokazala v svoji lepoti vsem, o-

zirala se je v nas milostna podoba Marije zmagovalke in zrla v slehernega in ga vabila naj stopi pod njeno okrilje in varstvo. Potem je stopil preč. gosp. dekan na leco in nam v globoko zasnovanem govoru razložil pomen zastave, vojsko in zmago. Priporočil je naj se pod zastavo zbira katoliška mladina, ki ima v Mariji svojo Mater ter v sv. Stanislavu vzor in zgled čistosti. Kumica zastavi je bila gđč. Marija Leban, odbornica našega izobr. društva. Pod novo zastavo naj se odslej zbira krščanska četa naše občine. Možje in žene, mladeniči in dekleta vsi pod zastavo Marijino! Pod to zastavo se zbirajte in stojte na straži proti sovragu svobodomiselnosti, ki se tako širi po naši občini. Odbor kat. slov. izobr. društva v Lokavcu se tem potom najpristržneje zahvaljuje vsem, ki so pripomogli, da se je društvena zastava napravila, posebno pa se zahvaljuje preč. gosp. dekanu, da se je potrudil priti knam in nam blagosloviti zastavo, našemu preč. gosp. kuratu, da nas je v tem podpiral in vsem duhovnikom, ki so bili pri blagoslovljenju. Srčno se zahvaljuje tudi gospici kumici za velikodušen dar, ki ga je naklonila. Kličemo vsem: Bog in presv. Devica naj vsem obilno poplača! Odbor.

Naša mladina.

Nastop Orlov v Dornbergu. Dne 2. avgusta t. l. se bo vršil v Dornbergu II. okrožni nastop Orlov. Vspored se objavi pravočasno. Toliko v znanje bratskim odsekom in slavnemu občinstvu! Nazdar!

Zadružništvo.

Čepovan. Hranilnica in posojilnica v Čepovanu bode imela dne 29. jul. t. l. svoj redni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Potrjenje rač. sklepa za l. 1913. 3. Volitev načelstva in nadzorstva. 4. Slučajnosti. Odbor.

Libušnje. — Redni občni zbor »Kmečke hranilnice in posojilnice, reg. zad. z neomejeno zavezo na Libušnjem« bo v nedeljo dne 25. t. m. popoldne po blagoslovu v posojilničnih prostorih. — Če bi ne bil sklepčen, se vrši pol ure pozneje pri vsaki vdeležbi. — Odbor.

Protl pljančevanju.

Na občnem zboru Svete Vojske, dne 12. julija t. l. se je na novo izvolil naslednji odbor: A. Jos. B u d i n, župnik, dr. Ivo Č e s n i k, odvetn. koncipist, Fr. K r e m z a r, Marij O b e r s n e l, uradnik pri c. kr. glavarstvu, Ant. Š i n i g o j, pek. — Zaupnikom S. V. so se imenovali naslednji gospodje: Dr. Jos. Ličan, prof. bogosl., dr. Göstl, primarij umobolnice, primarij dr. Ant. Breclj, dr. Ivo Novak, odvetnik, Mikuš, učitelj na »Šolskem Domu«, Ant. Pavlin, gozdarski tehnik, zastopnik »Dijaške Zveze« in zastopnica dekliške »Marijine Družbe« v Gorici.

Opozarjamo zopet na Tabor »Sv. Vojske«, ki se vrši na Brezjah dne 19. in

20. tek. meseca. Komur le mogoče, naj ne zamudi te manifestacije v prilog velevažnega treznostnega gibanja na Slovenskem!

Novice iz Jeruzalema.

Jeruzalem, 5. julija 1914.

Slovenec umrl v Jeruzalemu. Pri Ratisboncih ali očetih N. G. z gore Sion je umrl dne 30. junija slovenski brat Janez Vuga v 79 letu. Pokojni je bil rojen v Solkanu pri Gorici. Kot romar je prišel l. 1890. v Jeruzalem. Pri imenovanih redovnikih je vstopil v samostan, kjer je ostal do svoje smrti. Po poklicu je bil krojač in je zvesto opravljal svojo službo. Bil je vesten redovnik in zelo spoštovan od svojih sobratov. Dasiravno je bil dolgo proč od svoje domovine, je ostal vedno vnet Slovenec. Rad je prebiral razne slovenske časopise, ki jih je prejemal iz domovine ter vneto pripovedoval svojim francoskim sobratom o vsem, kar je bral zanimivega o domovini. Lep pogreb je imel dne 1. julija in bil pokopan na samostanskem pokopališču. Počivaj v miru v svetem mestu vreden sin ljubljene domovine!

Poljski romarji. Dne 1. julija je dospelo 541 poljskih romarjev, ki so najprej obiskali Galilejo. To veliko karavano so priredili trije frančiškani: p. Žiga Janicki, provincijal, p. Kamil Manik, gvardijan, oba v Krakovu ter p. Melhijer Lechner generalni komisar Sv. Dežele na Dunaju. Častni predsednik karavane je pomožni krakovski škof Nowak Anatol. Imajo s seboj godbo broječo 12 mož. Razdeljeni so v pet skupin ter obiskujejo sv. kraje. Dne 9. julija se povrnejo v domovino.

Slovesna zadušnica. Kustodija Sv. Dežele je opravila 4. julija slovesno zadušnico v baziliki b. groba za pokojnim prestolonaslednikom Franc Ferdinandom in njegovo soprogo. Navzoče so bile tri samostanske družine sv. Frančiška, zastopniki drugih redov, pomožna škofa jeruzalemski in krakovski z romarji, jeruzalemski patriarh, ki je ob obilni asistenci podelil absolucijo po sv. maši, avstrijski in vsi drugi konzuli v uniformi ter zastopnik vlade. Pretresljiva, grozna novica o umoru našega tako ljubljene prestolonaslednika in njegove soproge je vzbudila splošno sočutje ne samo pri Avstrijskih, ampak tudi pri vseh drugih narodih brez izjeme. Žalne zastave so vihrale tri dni, oznanjajoč tako bridek udarec, ki je zopet zadel drago Avstrijo. P. Benigen.

Lilija na Vitovljah.

Ker se govoriča, kako je začela zeleneti suha lilija v cerkvi na Vitovljah, noče poleči, sta si dva veččaka ogledala dotično rastlino in podajeta sledečo izjavo:

Prikazen je popolnoma naravna, tako naravna, da je ta lilija dobila svoje ime od tega, že Linee jo je imenoval Liliun bulbiferum. Ta cvetlica se plodi spolno, a narava ji je preskrbela še drug način razploditve, vegetativno namreč, s pomočjo

čebulček (Bulbilli), ki se razvijejo v listnih pazduhah. Ta vrsta razploditve sicer ni redna prikazen v rastlinstvu, ampak nastopa večkrat v slučaju, če izostane iz kakega vzroka spolna ploditev, vendar pri mnogih lilijah ta prikazen ni nič izvanrednega. Ravno tako se plodi tudi Ranunculus Ficaria. Dotične čebulčke v listnih pazduhah dozore, odpadejo in če najdejo primerno zemljo, se razvijejo iz njih nove rastline. Ko je lilija še zelena, dotičnih bulbilov človek ne zapazi takoj, na suhi rastlini pa jih takoj zapazimo. Vegetativne razploditve rastlin se vrtnarji radi poslužujejo, ker dosežejo prej vspeh, kakor če sejejo semena. Na Vitovljah se torej ni zgodil noben čudež, prikazen je čisto naravna, kakor se vsakdo lahko prepriča, pač pa je res, da nam lilija in sploh vsa narava kaže vsemogočno in spretno roko Božjo. Kristus sam je svoje poslušalce opozarjal na prikazni v naravi, na lilije, katerih je rastlo v Palestini vse polno, na gorčično zrno itd. in pojašnjeval na teh zgledih vsemogočnost in Previdnost Božjo.

Agrarno-političen tečaj.

za odbornike kmetijskih društev, preč. duhovščino, gg. učitelje in učiteljice ter vse, ki se za zgorajšnje predmete zanimajo, priredi »Slovenska krščansko socialna zveza v Ljudskem domu v Ljubljani od 3. do vštetelega 7. avgusta t. l.

Tečaj je velike važnosti, zato je pričakovati obilne udeležbe. **Priglasiti se je takoj na naslov: Slovenska krščansko socialna zveza v Ljubljani.** Udeležencem, ki želijo, preskrbi »Zveza« hrano in prenočišče, je treba poslati naprej odškodnino 3 K, za vse dni skupaj z vstopnino vred pa 15 K. Denar za hrano in prenočišče je treba poslati naprej obenem s prijavo. Kdor ne reflektira nato, da se mu preskrbi hrana in prenočišče, plača za ves čas 1 K vstopnine, nakar dobi izkaznico.

Za tečaj so pripravljena tako odlična predavanja in načrti, da bi vsaka župnija morala poslati na ta tečaj vsaj eno ali več oseb, delujočih v naših izobraževalnih in gospodarskih organizacijah. Prosimo zato takojšnjih, mnogoštevilnih priglasil.

Odbor »Slovenske krščansko socialne zveze«.

Č. g. novomašniku Štefanu Podbrščeku.

Svojemu

soščolcu in prvemu prijatelju iz pripravnišnice Štef. Podbrščeku ob novi maši
12. VII. 1914.

Pred novimi dnevi — velikim skrivnostim o prijatelj, greš nasproti. Bog Te kliče — Davidove harfe bi želel, da bi Te od daleč pozdravil na sveti poti. Videl sem Tvojo mladost, videl sem Tvojih hrepenčih let bajni cvet od prvega dne do današnjega dne. — Danes, ko mi bridkost je gost. Ko sem s svojo mislijo sam, mislil na Te, prijatelj moj,

kakor nikdar, vem: življenje je boj.
Ti greš na pot, ob kateri tisoči
do gledali na Te, želeli tolažbe, želeli
pomoči —
g s Teboj in bodi močan!
iz dneva v dan
rastlo spoznanje, bo rastla zavest:
bro je biti Večni Besedi zvest! —
Gradec, 8. VII. 14. Jos. Lavrenčič.

Govice.

Duhovna vest. Za kanonika stolnega
pitelja sta imenovana preč. gg.: Ivan N.
urovec, dekan v Črničah in Aleks.
imparo, knezonadškofijski kancler.

Kdor še ni plačal naročnine, naj to
nprej stori. Z ustavljanjem lista prične-
še ta teden. To naznanjamo vsem, da
pravočasno poravnajo naročnino.

Zanimiva nova maša se je obhajala
Injo soboto v knezonadškofijski kapeli.
roval je svojo prvo daritev g. Ciril
de j, nečak našega prevzv. knezo-nad-
ofa. Slovesnost se je vršila sicer bolj
sebnostno, a zelo prisrčno in ginljivo. Pri
maši so zbrano peli gg. bogoslovci, po-
matere novomašnika in njegovih so-
dnikov ter duhovnikov bil je navzoč
evz. knezonadškofi. Pri obedu, ki se je
šil v knezonadškofijskem dvorcu, se je v
nesenih besedah spominjal novomašnik
eh svojih dobrotnikov, v prvi vrsti svo-
ga strica knezonadškofa ter napil sv.
jetu, presvitlemu cesarju in knezonad-
ofu. Vidno ginjen je nato odgovoril kne-
nadškofi, poudarjajoč veliko čast in od-
vornost duhovskega stanu. G. dekan
Knavs je pozdravil novomašnika v
enu cerkljanskih domačinov ter je na-
išal lepe lastnosti in prava načela novo-
išnika. G. dekan Iv. Murovec se je
ominjal zlasti pokojnega očeta novo-
išnikovega ter je napil Sedejevi družici
ki je dala školiji že več duhovnikov,
ned teh so štiri še med živimi!

Poleg g. Jančota Sedeja je razveselil
izje bogoslovce Munihi z šaljivo pes-
o, v kateri je opisal trnjevo pot štun-
ta, predno postane gospod »nunc«. —
g živi vrlega novomašnika!

Nova sv. maša na Bukovem. Buko-
). Pomenljiv in vesel dan je bil 12. t. m.
našo župnijo. Naš domačin, č. g. Šte-
n Panjtar, je pel svojo prvo sv.
išo ob obilni prisotnosti duhovnih so-
atov. Ta redka in lepa slovesnost je pri-
bila ta dan mnogo ljudi od blizu in daleč
Bukovo. Lepo slovesnost je povečevalo
ugodno vreme. Cerkveni govor je imel
g. obloški vikar Abram, ki je na pod-
gi Kristusovih besed: »Kdor hoče priti
menoj, naj zataji samega sebe, naj za-
ne svoj križ in naj hodi za menoj«, go-
ril o ljubezni do Boga, ki jo mora imeti
ak katoličan, toliko bolj duhovnik. Du-
vni oče in duhovna mati č. g. novomaš-
tu sta bila dobroznani in od vseh spo-
ivani g. Mih Zgaga in njegova vrta
na Neža iz Hudajužne. Našemu č. g.
vomašniku Štefanu želimo iz vsega sr-

ca sreče in obilnega blagoslova božjega.
v njegovem novem, častitljivem a težav-
nem stanu. Bog ga živi v čast sv. veri in
naši domovini! — Popoldne po blagoslovu
je imel g. Abram predavanje. Zbralo se je
mnogo poslušalcev, ki so pozorno po-
slušali g. predavatelja, ki je zanimivo go-
voril o 500-letnici vstoličenja nekdanjih
mogočnih slovenskih vojvod na gospo-
svetskem polju na Koroškem. H koncu se
je govornik v lepi zvezi spominjal smrti
prestolonaslednika Franca Ferdinanda, ki
ni za nas Slovence nič manjša nesreča,
kot ukinjenje vstoličenja slovenskih
vojvod. Poslušalci smo bili z lepim preda-
vanjem zelo zadovoljni in se g. Abram
lepo zahvaljujemo.

Novo mašo na Placuti je daroval
pretečeno nedeljo č. g. Josip Jug. Ves trg
je bil okrašen z mlaji, zlasti je bila cerkev
ozaljšana prav okusno. Pri slavnostnem
obedu v velikem semenišču je imel poleg
g. župnika Ziacha, prof. Ličana posebno
krasen nagovor Mons. Castelliz, v kate-
rem je poudarjal božjo previdnost, ki se
je vidno javila v življenju novomašnika
ter tolmačil pozdrave cvetic, ki jih je no-
vomašnik za čast božjo tako skrbno ne-
goval.

Za doktorja prava je promoviral v
sredo 15. julija na graškem vseučilišču
goriški svetolucijski rojak, član katoliške-
ga akad. društva »Zarja« g. Jožko Mu-
nih. Mladi doktor je prvi Goričan, ki je
kot doktor izšel iz katoliškega društva
»Zarja« v Gradcu. Naše prisrčne častitke.
Bog ga živi!

**Vspored »briskega tabora« v Št. Fer-
janu,** ki se vrši 19. julija v Dvoru 1. Ob
3. popol. blagoslov. 2. Ob 4. uri razgovor
o vstanovitvi novega »kat. pol. dr. za
Brda«. Razgovor se vrši v občinskem do-
mu, 3. O 5. uri pričetek tabora. a) Otvo-
ritveni govor ter pozdrav gosov; g. nad-
učielj Likar. b) 500letnica ustoli-
čenja zadnjega vojvoda na Gos-
posvetskem polju v slovenskem jeziku;
g. Franc Obljubek, župan v Kojskem.
c) Vera in narodnost; č. g. Ivan
Rojec, deželni poslanec. d) Sloven-
ci v boju za narodne pravice;
g. Josip Fon, drž. in dež. poslanec. e) Po-
zdrav briske mladine Karol Ter-
čič, nač. okrožja Orlov. 4. Udano-
stna izjava njegovemu Veličanstvu ce-
sarju Francu Jožefu I. 5. Prva briska
javna tombolt, dobitki: činkvina 100
kron. tombola 200 kron, srečke se proda-
jajo po 40 v. 6. Nastop briskih zbor-
rov, šaljiva pošta, prosta zabava, i. t. d.
Brici, udeležite se našega tabora v obil-
nem številu! Pa tudi meščani in drugi o-
količani, upamo, da nas ta dan posetijo.
Za staro pravda! Pripravljeni odbor.

Matura na nemški gimnaziji v Gori-
ci se je vršila od 9. do 13. julija pod nad-
zornikom dr. Kauerjem. Od 31 abiturijen-
tov sta se 2 odtegnila; 1 privatist je padel
za pol leta. Maturó so napravili tile abi-
turijenti: Berginc Franc, Bizjak Josip,
Bratuž Josip (z odliko), Dominiko

Leopold (z odliko), Gregorčič Ivan, Hro-
bat Hieronim, Jakelj Vencel, Jakončič
Franc, Jenko Adalbert, Kandus Franc,
Klemenc Stanko, Kolar Ivan, Krapež Jo-
sip, Lapanje Rajko (z odliko), Maca-
rol Franc (z odliko), Matelič Anton (z
odliko), Matievich Franc, Milost Ivan, Pe-
ric Rajko, Pertot Filip, Pirker Rihard, Se-
kula Ivan, Sfiligoj Josip (z odliko),
Stanič Stanko, Stepančič Nadko in Trošt
Ivan.

Maturó na c. kr. realki so napravili
11.–12. t. m. naslednji Slovenci: Vla-
dimir Dekleva, Viljem Hübel, Andrej
Lašič, Evgen Sila, Rihard Šapla,
Jožef Štolfa (z odliko), Jožef Udovč.

— Nemci: Jožef Kranbitter, Jožef May
(z odliko), Franc Pitner, Valdemar Voigt-
länder, Zopetti pl. Altomare Jožef. — Ita-
lijani: Franc Lipizer, Lucijan Pinausig.
Dva eksternista padla za pol leta.

Na slovenski gimnaziji je bilo 345 u-
čencev, od katerih jih je bilo 304 Primor-
cev, 31 Kranjcev, 6 Štajercev, 4 od dru-
god. Izvzemši 1 Hrvata so bili vsi Slo-
venci. V Gorico je bilo pristojenih 105.
Bilo je 43 odličnjakov, zdelalo je 223 di-
jakov, padlo jih je 63, 13 ima ponavljalno
in dopolnilno izpite.

Iz zgodovine slovenske gimnazije je
v letnem poročilu priobčil g. prof. Ipa-
vec zanimiv sestavek. Pisatelj popisuje,
kako je prišlo do ustanovitve slovenske
gimnazije ni kdo se je zanjo najbolj tru-
dil. O tem bomo poročali prihodnjič obšir-
nejše.

Iz letnega poročila nemške gimnazije.
posnemamo, da je bilo ondi letos 473 di-
jakov, med njimi 200 Slovencev, 2 Hrvata,
199 Lahov in le 71 Nemcev. Iz Primorja
jih je 284, iz Gorice 111, ostali od drugod.
Katoličanov je bilo 455. Odličnjakov je bi-
lo 63, zdelalo jih je 321, 71 jih je padlo;
ostali so ali neizprašani, ali imajo ponav-
ljalno izpite.

**Goriški deželni odborniki, ki so izgi-
nili!** Kakor smo izvedeli, je v soboto 11.
t. m. dež. glavar Mons. Faidutti sklical
sejo dež. odbora. G. glavar pride in čaka,
čaka; a zaman! **Niti enega dež. odborni-
ka ni bilo k seji!**

Ali ni to velikanska zanikarnost, da se
kar vsi 4 odborniki odtegnejo? Mi bomo
strogo pazili na take pojave! Že itak ču-
jemo pritožbe o enem slovenskih odbor-
nikov, da ga na dež. odboru skoro ne po-
znajo ne.

Smrtna kosa. Skrbina: Smrtna kosa,
ki sicer našim ljudem precej prizanaša, je
v teku enega tedna pokosila dve življenji.
Umrta je 30. jun. 89 let stara Marija Pi-
pan, mati č. g. župnika Ivana pri Sv. An-
tonu pri Trstu. Mož ranjke, Jožef, s kate-
rim sta živela v zakonu 63 let, je še živ
in kmalu 90 let star. — Da bi pa ljudje ne
mislili, da sme smrt poklicati samo stare,
ugrabila je ta in poklicala na drugi svet v
nedeljo potem 19letnega mladeniča Eduar-
da Černigoj v veliko žalost in nesrečo nje-
govih starišev, katerim je bil začel kot iz-

učen in priden čevljar ravno dobro pomagati. Bil je že več časa bolehen, a da pojde tako naglo, ni nihče slutil. Pokojni je bil zvest član izobraževalnega društva, naročen tudi na »Novi čas« in sploh razumen in priljubljen pri vseh. Od hude žalosti mu je obolel še oče. Clani izobraževalnega društva so mu priredili lep pogreb. Naj počiva v miru!

V Bovcu je umrl g. Matija Pirca, ki se je boril pod Radeckijem na Laškem in pod Jelačičem na Ogrskem. Vojaštvo se je polnoštevilno udeležilo pogreba.

Preiskava in aretacije med jugoslovansko mladino. V Ljubljani, na Dunaju, v Pragi, v Berlinu so se proti jugoslovanskim dijakom uvedle stroge preiskave. Policija je dognala, da obstoje tajne zveze z velesrbskimi težnjami. Aretiranih je več Srbov. Tudi 22 Slovencev je že v zaporu, med njimi 8 študentov. Ne vemo še, kaj je preiskava dognala; toliko pa rečemo: Z vsa strogostjo naj se postopa proti tistim, ki neuko mladino zavajajo v svoje mreže. Seveda se pravi krivci znajo o pravem času skriti.

Preiskave v Gorici. V sredo popoldne je policija izvršila preiskave v raznih liberalnih društvih v Gorici. Preiskava ni dognala ničesar. Danes izvemo, da je dr. Casapicola začel preiskavo na lastno pest. Vloženi so protesti od strani dotičnih društev.

Svetogorska slika M. B. in starinar Gyra. Knjigarna K. T. D. v Gorici je razposlala raznim gospodom knjižico »Svetogorska slika Matere božje in starinar Gyra«. Dotični gospodje so naprošeni, da naj iz prijaznosti knjižico tudi drugim osebam ponudijo, ki se za zadevo zanimajo.

Narodne noše na Krasu. Po načrtu in s pomočjo g.čne Ingerl so si omislila dekleta našega »Kat. slov. izobr. društva« narodne noše, v katerih so se pokazale javno v nedeljo na Sv. Mohor. Vesele so teh noš posebno naše matere in ženice, ko vidijo brhka dekleta v dostojnih in vendar lepih oblekah, ne pa v tistih čudnih mestnih plohih. Ali bi ne bilo lepo in posnemanja vredno to tudi po drugih krajih?!

Učiteljske vesti. V seji c. kr. okr. šolskega sveta dne 16. t. m. so bila sklenjena naslednja definitivna nameščenja: Vladi mir Koršič, doslej na Š. Dom v Gorici, je imenovan za učitelja na Banjšicah; Josip Bric v Rihenbergu za Dornberg; Mirko Perko za Dol pri Opatjenselu; Ivan Stepančič v Lokvah za Gabrijel pri Rubijah; Franc Pavletič Podsabotinom za Št. Ferjan; Leop. Poljk za Sv. Križ; Ciril Kofol v Čepovanu za Lokovec; Alojzij Urbančič na Vogerskem za Miren; Josip Berce za Osek; Viktor Zgonik v Štomažu za Skrilje; Viljem Tomažič za Srednje-Kambreško; Vinko Banderi na Vrhu nad Kanalom za Smartno; Anton Arigler v Kojskem za Vrh nad Rubijami; Avgust Brezav-

šček v Lokvah za Kal; Zofija Droč za Banjšice, Mar. König za Černiče; Roza Figel za Kojsko; Jožefa Kuntih za Osek; Alojzja Podberšček za Ozeljan; Ernesta Blažiča v Rihenbergu za Sovodnje; Eliza Ličen v Ajdovščini za Šmarje.

Vojaške vaje 28. peh. divizije se bodo vršile 21.—29. avgusta na ozemlju Ajdovščina-Gorica-Tolmin. Sodelovalo bo vojaštvo s Primorske in Kranjske. — Planinci pa bodo imeli vaje 17.—29. avgusta na Kobariškem in Bovškem.

Za načelnika cestnega odbora kanalskega je bil v sredo izvoljen g. Matevž Pirih iz Kala, za podnačelnika g. Kristjan Velišček iz Debenj.

Veselica društva »Šolski Dom« v Gorici. Dne 27. in 28. junija t. l. je priredilo društvo »Šolski Dom« v »Trgovskem Domu« v Gorici šolsko veselico v korist društva. Oba dneva se je proizvajala spevoigra »Letni časi«, katero je za take prireditve sestavil priznan mladino ljub g. Anton Kosi, nadučitelj v Središču na tatarskem. Spevoigro je vodil voditelj »Mallega Doma« Avg. Šabec. Uspela je prav dobro, kar je pričalo obilo ploskanje navzočega občinstva. K temu spadajoče žive slike je uprizorila gđc. učiteljica Danica Šantel in so tudi te provzročile vprav frenetičen aplavz. Vsa čast gđc. Šantlovi! Obe veselici sta bili primeroma dobro obiskani.

Razstava ročnih del društva »Šolski Dom« v Gorici. V nedeljo dne 12. in v ponedeljek dne 13. julija t. l. so se razstavila v »Novem Domu« kakor tudi v »Malem Domu«, ročna dela društva »Šolski Dom«. Poleg ročnih del so se razstavile tudi rizbe učenk. Razstava je bila naravnost krasna, kar priča, da se je udeležilo poleg ogromnega slovenskega občinstva tudi obilo Italijanov in Nemcev, ki so bili vsi polni pohvale o razstavljenih predmetih. Vsa čast vsem, gospodičnam učiteljicam, pred vsem pa gđc. voditeljici Emi Arko.

Zaprta knjigarna A. Gabršček. V ponedeljek popoldne so zaprli knjigarno A. Gabrščeka v »Trg. Domu«.

Vojaku je rešil življenje rev. inšpektor redarstva v Gorici g. Ivan Putrih. Šaper Vorauer se je šel kopat v Sočo. Soča je precej deroča in mrzla. Vorauer, ki ni znal plavati, je zašel v globokejšo vodo, kjer se je začel potapljati. Klical je na pomoč in prišla je. Slučajno se je nahajal ob Soči gospod Putrih, ki je hitro skočil v vodo in z nevarnostjo svojega življenja izvlekel vojaka iz vode. Vojak je bil onesveščen. Gosp. Putrih je izvedel na njem z uspehom umetno dihanje; vojak je prišel k sebi. Na pomoč so bili g. Putrihu nekateri vojaki in inženirji Baumgartl in Lenk. G. Putrih zasluži za svoj pogumen čin javno zahvalo.

Strelne vaje topničarjev na Krasu. Gorski topničarski polk št. 3. bo imel okrog Komna strelne vaje od 30. jul. do 5. avgusta.

Več laških vohunov so prijeli v Šibeniku v Dalmaciji. Našli so pri njih načrt šibeniške luke in važnih vojaških postajank. Bili so uradniki ondodne cementne tovarne.

Podkuljeni! Naznanjamo svetu veselo vest, da glasilo ljubljanskih svobodomiselcev in velesrbov »Dan« prinesel novico, da naš list dobiva podporo od vlade. Seveda nam kali veselje njegova trditev, da »Nov. Časa« nihče ne bere in da bo propadel. Vladna podpora in to pa niti gre vkup. Torej se je »Dan« »zmotilo«. Značilno je, da ti velesrbski svobodomiselnih hujskači vsakega, ki opozarja na te nevarne ljudi, hočejo uničiti z očitkom čes, da je od vlade podkupljen. Mi pravimo: Ta podla in grda zalega v Ljubljani naših domačih razmer; ta duh; ki veje po »Danu«, je duh belgrajskega svobodomiselstva. In taki ljudje lahko govorijo o podkupljenosti, — a v lastnih vrstah.

Groze s smrtjo. Svobodomiselno velesrbstvo je začelo groziti s smrtjo! Junaki ki sta jih vzgojila ljubljanski »Dan« in Slov. Narod«, so poslali dr. Šusteršič grozilno pismo, da se bo našel človek, ki mu bo potisnil bodalo med rebra. V pismu proslavljajo umor pok. Franca Ferdinanda. — Grozilno pismo z mrtvaško glavico je dobil tudi dr. Lampe. — Kdor se upa postaviti tej svojati po robu, ga hočejo spraviti s sveta! Vse pošteno misleče pozivljamo, naj odločno nastopijo proti »Danovski« in »Narodovi« svojati!

Roparski napad na cesti. Dne 9. t. m. so trije lopovi o belem dnevu napadli na cesti med Trstom in Kontoveljem in sicer v bližini vasi Kozjak nekega Jakoba Marčelin iz Vičence. Ustavili so ga ter zahtevali od njega listino. Konečno so mu zažugali s smrtjo, ako naznani napad, tega izpustili ko jim je izročil listino. Ve likodušno so mu dali 5 K, da ne bi ostal popolnoma brez denarja. Marčelin se je nato podal na Prosek k orožnikom ter jim naznanil napad. Orožniki so telefonirali policiji v Trst, ki je obvestila vse obmejne postaje. Minolo soboto pa je policija v Červinjanu aretirala dva človeka, ki sta po osebnem opisu osumljena napada na Marčelina. Ta dva sta neki Capucelli in Gaglione, oba iz Barlette v Italiji.

Vlom v trgovino z zlatninami. V sredo po noči so tržaški vlomilci hoteli vloriti v trgovino zlatarja Gregorja na Kozzu. Nočni čuvaj jih je zapazil, s streljo revolverja poklical redarje, ki so nato ujeli v Strašicah enega izmed tičkov. Piše se Karl Klose iz Krmina.

Ustrelil se je 8. t. m. v Kobarid rešil pacient fer. straže J. Pipan, doma iz Tomaja. Razneslo mu je pol glave. Vzrok za momora navajajo eni kot strah pred kaznijo, drugi pa kot živčno bolezen.

Steckenpferd-

lilijnomlečnato milo

prej ko slej nestrpno za oskrbo polti in lepote. Pri-
znana plama. Po 80 h povsod.

Trst in Istra.

Sestanek katoliških slovensko hrvaških abiturijentov v Trstu. Vabimo vse oje prijatelje na sestanek slov.-hrv. kat.-r. abiturijentov in abiturijentinj iz Primorja, ki se vrši v Trstu v dneh od 31. I. — 2. avg. t. l.

Vspored sestanka:

Dne 31. jul. t. l.:

Ob 8h pozdravni večer v prostorih onsumnega društva pri sv. Jakobu.

Dne 1. avg.:

Ob 7 in pol skupna sv. maša v cerk.-presv. Srca Jezusovega. Ob 9h dop. re-
tati v dvorani »Marijinega doma« ul.
sorta 3:

Abit. S. Stanič (Gorica): »Ideali in cilji
kat.-nar. abiturijenta«.

Gdč. abit. M. Pahor (Gorica): »Slov.
žena doma in v javnosti«.

Ob 3h pop.:

Abit. Petar Bolonič (Pazin): »Dr. Mah-
ničev rad medju Slovencima i Hrva-
tima«.

Abit. F. Pertot (Gorica): »Pomen cerk-
vene avtoritete za religijo, kulturo
in življenje«.

Dne 2. avg.:

Ob 5h pop. v dvorani »Mar. doma«:
Gledališka predstava:

Vspored:

1. Abit. A. Čebokli (Gorica): »A.
edved in moderna slov. dramatika«.

2. Gdč. abit. Olga Torkar (Gorica):
»Avirske točke«.

3. A. Medved: »Na odru življenja«,
ama v 4 dej. (6 slik).

Ob 8h zv. komerz slov.-hrv. kat. nar.
aštva v prostorih »konsumnega dru-
va« pri sv. Jakobu.

Pripravljalni odbor.

Tovariši, ki se žele udeležiti sestanka
ov. hrv. nar. abiturijentov in abiturijen-
i iz Primorja v Trstu in hočejo preno-
šče ali drugih informacij, naj se obrnejo
p pozneje do 24. julija t. l. na abit.: Filip
rtot, Nabrežina 159.

Mačkolje. V nedeljo 12. t. m. smo i-
eli pri nas ustanovni občni zbor proti-
kolnega društva »Sveta vojska«. Čla-
v se je priglasilo 24, 6 I. stop. 18 II. stop.
r v našem okolišu ni še nobene orga-
zacije te vrste, vabimo vse prijatelje
otiaikolnega gibanja, da se k nam
išejo. Članarina je tako majhna, da jo
iko vsak zmore. V odbor so izvoljeni:
drej Sturman, preds., Tul. taj., Jožefa
l. blag., Ivan Križmanovič, Antonija
il.

Sv. Križ pri Trstu. Razstavnica otro-
ih del vrteca Slov. Straže je bila
os zelo okusno prirejena in je privabila
ogo obiskovalcev, ki niso mogli pre-
aliti pridnosti vrtnarice gospice Virk.
Za tukajšnjo podružnico »Slov. Straže«
je ob raznih prilikah od Velikonoči sem
bralo 48 K 75 vin. Vsem čč. gg. daro-
teljem in prijateljem mladine najprisrč-
jša zahvala. — Slavnost obpra-

niku sv. Petra in Pavla je izpadla
nad vse sijajno. Vdeležba možkih pri pro-
cesiji izredno velika. Že več let ni prišlo
toliko tujcev, kakor letos. — V 60-letni
spomin proglašenja Brezm.
Spočetja in ob 20letnici blagoslovlje-
nja kipa in kapelice lurške M. B. se pri-
redi 9. avgusta t. l. izredna slavnost, ki se
sklene s procesijo s kipom lurške M. B.
Navdušenje za to slavnost je veliko. — Ob
tej priliki je pričakovati velike vdeležbe
od vseh strani. Vspored se pravočasno
objavi! —

Doktor filozofije je postal na gregor-
janski univerzi v Rimu č. g. Anton Sla-
mič, bog. tržaške škofije, gojenec zavoda
»Germanicum«.

Umrla je v sv. Petru na praznik sv.
apostolov Petra in Pavla 19letna Katari-
na Guzič. Bolehala je skoraj eno leto na
kataru. Blaga pokojnica se je ogibala po-
svetnega šumenja, posebno pa je vkljub
mladim letom črtila nesrečni ples. Blaga
pokojnica je ostala vselej najrajši pri svo-
jih ljubih stariših, ki naj jih Bog tolaži na
težki izgubi.

Dobre knjige.

»Narodne igre« je začela izdajati »Slo-
venska Straža« v Ljubljani. Prvi zvezek
je ravnokar izšel in obseg: »Vmeščenje
Valuka« za gorotanskega kneza in vojvo-
do pri Gospe Sveti na Koroškem okoli
leta 620, po Kr. rojstvu s staroslovenskim
poganskim obrednim praznikom, — in
»Štepihar«, zgodovinski igrokaz v treh
dejanjih. Vprizoritev obeh iger je dovolje-
na, ako se kupi prvega zvezka vsaj 12
izvodov. Naročajte prvi zvezek »Narod-
nih iger«, pripravite se za jesensko sezono
na naših odrih. Prvi zvezek velja samo
80 v, po pošti 10 v več in se dobi samo
pri »Slovenski Straži« v Ljubljani.

»Grafenauer, Zbirka slovenskih po-
vesti« III. snopič, cena 60 vin. Ta zbirka
prinaša izključno samo izvirne spise na-
ših odličnih domačih pripovednikov in se
odlikuje po nizki ceni in bogati opremi.
Zadnji sešitek obsega povesti veselega
značaja. Upati je, da postane »Zbirka slo-
venskih povesti« radi nizke cene in iz-

brane vsebine kmalu najbolj razširjena
slovenska leposlovna zbirka.

Dobiva se v »Knjigarni katol. tisk.
društva« v Gorici.

»Zločin v Sarajevu.« Pod tem naslo-
vom izide prihodnje dni lična knjižica z
dvema krasnima slikama, porabnima tudi
za okvir, in nad 30 drugimi slikami, ki bo
obsegala poleg natančnega opisa tragič-
nega dogodka v Sarajevu tudi natančen
življenjepis pokojnega prestolonaslednika
in njegove soproge. Opisane in pojasnje-
ne bodo poljudno tudi vse pogrebne slo-
vesnosti od Sarajeva do grobnice pokoj-
nih nesrečnih žrtev v gradu Artsetnu.
Cena lično opremljeni knjižici bo 70 vin.
za izvod, po pošti 80 vin. Pri večjih naro-
čilih da založništvo do 100 izvodov na
vsakih 10 po en prosti izvod, nad 100 pa
vsakih 20 po tri proste izvode. Naročila
sprejema tudi »Knjigarna katol. Tisk. dru-
štva v Gorici Gospoka ulica 2.

Darovi.

Slovenski Straži so darovali: Fran
Matičič, žpk. Boljun Istra, 1 K 50; — Na-
brali goriški dijaki v proslavo 500 let. u-
stoličenja, 13 K 16.

Slovenski Straži so darovali: Iv.
Klanjšček, Dol. Cerovo, 1 K; Jos. Paro-
vel, Dolina pri Trstu, 3 K; Anton Pavlica,
Britof-Rihemberg, 2 K; Anton Betram,
Trst, 5 K; Janez Kikelj, Hudajužna, 1 K
50; Marija Černe, Solkan, 3 K; Ant. Pirc,
Vermeljan, 2 K 50; Podružnica v Prva-
čini, iz nabiralnika, 11 K.

Stalen poštanski zaslužek za žene in
dekleta vsa-
kega stanu, le z domačim delom! Zasluži se me-
sečno najmanj 80 K. Popolnoma nova stvar Ponudbe,
katerim je treba priložiti 60 vin. v znamkah, na
INSTIUT HEISER, Dunaj VI., Magdalenenstr. 8.

GLASOVIR

(Salonflügel) dober za društvo

na prodaj

radi selitve.

-- Corso Verdi št. 28 II. --

†
»Šebreljska štedilna posojilnica« naznanja tužna vest, da je nje član nadzorstva

JANEZ VONČINA

posestnik, član Sirotinskega sveta, sodni cenilec i. t. d.

v Jagerščah dne 8. julija 1914 po mučni kratki bolezni previden z Najsvetejšim umrl.

Njegovi preostali družini udano sožalje.

Ob enem pa se zahvaljujemo vsem, ki so se pogreba vdeležili, pevcem za zapete
žalostnike in gospodu.

Šebrelje, dne 9. julija 1914.

«Šebreljska štedilna posojilnica».

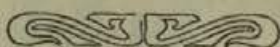
Purgaj, **Gospodinjstvo**. Navodilo za vsa v domačem gospodinjstvu važna opravila, cena vez. K 2 80 (po pošti 30 v več).

Stoletna pratika dvajsetega stoletja 1901 — 2000 cena K 1.30 vez. K 2 (po pošti 20 v več).

Pleiweis-Kalinšek, **Slovenska kuharica** cena okrajšana izdaja vez. K 3.60 (po pošti 30 v več); velika izdaja s slikami K 6 (po pošti 30 v več).

Naša zdravila in njih uporaba v domačem zdravljenju, cena K 1.20, vez. K 1.80 (po pošti 20 v več).

„**Zelišča v podobah**“. Cena 60 vin. Ta knjižica prečocuje domača zdravilna zelišča v naravnih barvah. Označeno je tudi, katere rastline skrivajo v sebi poleg zdravilne moči tudi strup in katere so nestrupene. Kdor bo s to knjižico v roki iskal zdravilnih zelišč, katerih ne pozna, jih bo brez težave spoznal in našel.



Velika zaloga

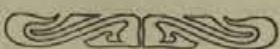
pisarniških, šol-

skih in vseh v to

stroko spadajočih

- - potrebščin - -

- - itd. itd. itd. - -



Šolske potrebščine

na debelo in drobno

priporoča

Knjigarna Kat. Tisk. Društva

v GORICI

(Montova hiša)

TISKOVINE

sa

cerkvene urade

in

šupanstva.

Knjigarna

»Katoliškega tiskovnega društva«

in v GORICI,

Gosposka ulica števil. 2.

(Montova hiša).

Prav
velika izbira

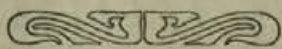
molitvenikov,
rožnih vencev,
svetinj,

Priporoča:

nabožnih slik s okvirji
in
brez okvirjev, raspela.

Knjiga uradnih vlog.

Dolžan - **Knjiga uradnih vlog**. - Cena 3 K, vez. 4 K, po pošti 20 vin. več. Prinaša največjo izbiro sodnih vlog za vse prilike. Knjiga navaja poleg vlog v izvenspornem sodnem postopanju (varuštvo, skrbstvo itd.) tudi obrazce vse navadnih civilnih tožb, ki spadajo v področje okrajnih sodišč. Obrazložene so tudi kazenske vloge in silno stroga določila glede poslednje volje (oporoke), katero pojasnujejo mnogi vzorci. Knjiga, ki bo vsakemu, ki ima opravila z javnimi oblastmi, dobrodošla, se dobi v knjigarni »Kat. Tiskovnega društva v Gorici (Montova hiša).



Raznovrstni kipi,

- - - n. pr.: - - -

Presv. Srce Jezu-
sovo, Lurška mati

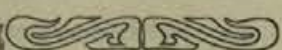
- Božja, itd. itd. -

od 20 cm dalje.

- - Vsakovrstne - -

druge devociona-

- - - lije. - - -



Ravnokar je
izšla knjižica

„Zločin v Sarajevu“

ki jo krasi do 30 lepih, deloma umetniških slik. V knjižici je natančen opis vseh na tragičen umor se nanašajočih dogodkov. — Posebej opozarjamo na **krasne portretne slike** pokojnih žrtev nadvojvode **FRANA FERDINANDA** in soproge **ZOFIJE** vojvodinje **Hohenberg**, ter njunih treh otrok.

Izvod stane 70 vin, po pošti 10 vin. več.
Naročila sprejema in izvršuje poštno obratno:
Knjigarna kat. društva v Gorici
(Montova hiša).

Vsakdo mora zadeti!

400.000 in 200.000 frankov znašajo glavni dobitki
TURŠKIH SREČK.

6 žrebanj vsako leto! Prihodnje žrebanje 1. avgusta.

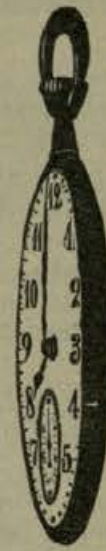
475.000 oziroma 375.000 kron, ozir. frankov in lir znašajo vsa
koletni glavni dobitki skupine 5 oziroma 3 izbornih srečk.

13 oziroma 9 žrebanj vsako leto: Prihodnje žrebanje 1. avgusta.

Mesečni obrok od K 4 - naprej. — Za cenjene naročnike določene so
nagrade in premije!

Pojasnila daje in naročila sprejema za „Slovensko Stražo“

Valentin Urbančič, Ljubljana 6.



Jakob Šuligoj
urar e. k. državne železnice iz Gorice,
Goposka ulica št. 19.

ima največjo zalogo najfinjših švicarskih, preciznih ur z večletnim jamstvom. Velika izbira zlatnine srebrnine in konkurenčnih ura.

Popravila se izvršujejo točno. Za vsako popravilo se jamči eno leto.

RAZPIS SLUŽBE

občinskingskega tajnika

V Cerknem se raspisuje in sicer z letno plačo 1000 Kron, služba obč. tajnika. Prošilec mora biti zmožen slovenskega in nemškega jezika, prednost imajo oni, kateri so tajniško službo že opravljali, in naj prošnji priložijo dotična spričevala in jih je vložiti do 30. julija 1914 na podpisani urad.

ŽUPANSTVO V CERKNEM

dne 13. julija 1914

Župan:

J. ERŽEN.

IZIDOR NANUT

avtorizovana stavbena tvrdka
GORICI

ulica Adelaide Ristori št. 5

se priporoča p. n. občinstvu za vsa stavbena dela. Izdeluje vsakovrstne načrte, proračune in kolavdicije po najnižjih cenah.

Priporoča se, pod novim vodstvom, na novo urejeni hotel „Pri zlatem Jelenu“.

Sprejme se učenec, za sedlarsko obrt. Nastop takoj pri IVAN KRAVOS. Sedlarskega delavnica in zaloga konjskih vpreg v Gorici, Krnu št. 11.

Trgovskiki dom v Gorici

Najnovejša moda v rožicah, kakor vse vrste blago se prodaja po čudovito nizki ceni.
Največja izbira novosti. **Pregrad & Černetič.**

Ljubljanska kreditna banka podružnica v Gorici.

Centrala Ljubljana, p. družnice: Celje, Celovec, Savajevo, Split, Trst.

Delniška glavnica K 8.000.000
Rezervni zakladi „ 1.000.000

Vloge na knjižice po 4^{1/2}% v tekočem računu po dogovoru.

Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst, deviz-valut.

Borzna naročila.

Promese za vsa žrebanja.

Vnovčenje kupotov in izžrebanih vrednostnih papirjev.

Eskont menic.

Stavbeni krediti.

Predujmi vrednostni ne papirje.

Srečkena obroke.

Sprejemanje vrednot v varstvo in oskrbovanje

Safes.

Nakazila v inozemstvo.

Kreditna piuma.